

การพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับ
นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

A DEVELOPMENT OF A SELF-TRAINING PACKAGE ON PREPARATION TO FIND A JOB
FOR EDUCATIONAL TECHNOLOGY 3rd YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS,
FACULTY OF EDUCATION, BURAPHA UNIVERSITY

14

วริยา ศรีสมบูรณ์*

ดร.ดวงพร ธรรมะ**

ดร.ภูเบศ เลื่อมใส**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังใช้ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีต่อชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคปีการศึกษา 2559 ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 34 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2) แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรมเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อชุดฝึกอบรมเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90, ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objectives Congruence), ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t (t-test for Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าประสิทธิภาพ 92.20/94.11 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังฝึกอบรมด้วยชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า คะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยรวม 4.25 อยู่ในเกณฑ์ "พึงพอใจมาก"

คำสำคัญ: ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง, การหางานทำ, มหาวิทยาลัยบูรพา

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ABSTRACT

The purpose of this research were ; 1) to develop a training package on "Preparation to find a job" to meet the efficiency 90/90 criteria, 2) to study the achievements after trained the package, 3) to study the supervisors satisfaction on the training package.

The samples in this research were 3rd year undergraduate students selected by purposive sampling. Using the research instruments were: 1) Training package of "A self-training package on preparation to find a job for educational technology 3rd year undergraduate students faculty of education, Burapha university". 2) Pretest and posttest of the training package. 3) The questionnaires for satisfaction survey of the training package.

Statistics analysis by using the efficiency 90/90 criteria , IOC, mean, SD and t-test dependent.

The research result revealed as the followings : 1) The training package of of "A self-training package on preparation to find a job for educational technology 3rd year undergraduate students faculty of education, Burapha university" were 92.20/94.11, which meet the efficiency 90/90 criteria 2) the training achievement after used the training package is significantly increase base on significantly .05 criteria and 3) the trainees were high satisfied on this training package.

Keywords: Self-Training Package, Find a Job, Burapha University

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ การประกอบอาชีพของประชาชน การประกอบอาชีพหรือการทำงานนั้น เป็นที่มาของรายได้หลักของมนุษย์ เพื่อนำมาใช้จ่ายในการดำรงชีวิต ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยสี่ ได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค การทำงานจะช่วยให้มนุษย์มีรายได้เพื่อรองรับกับรายจ่ายในการดำรงชีวิตประจำวัน และช่วยให้มนุษย์มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (สุรนาถ ปุชนียพงศกร, 2553) ประเทศใดที่คนในชาติมีอาชีพสุจริตและเหมาะสมกับตน ประเทศนั้นก็จะเจริญก้าวหน้าทางด้าน เศรษฐกิจและสังคม (ช่อลัดดา ขวัญเมือง, 2539, บทนำ)

การประกอบอาชีพจึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์มีรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี มนุษย์จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนอาชีพของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการประกอบอาชีพที่วางไว้ ซึ่งการวางแผนอาชีพจะช่วยให้สามารถเลือกเส้นทางอาชีพตามความถนัด ตามความรู้ความสามารถของตน และช่วยสร้างความมั่นคงในอาชีพที่ตนเลือก เริ่มต้นด้วยความเข้าใจตนเอง อาศัยการประเมินตนเอง ได้แก่ การสำรวจทักษะ (Skills) ความสามารถ (Abilities) ความสนใจ (Interests) และความปรารถนาอยากที่จะเป็น (Aspiration) เพื่อช่วยให้เข้าใจจุดแข็ง จุดอ่อนของตนเอง และใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในขณะเดียวกัน ก็จะได้ตระหนักถึงจุดอ่อนของตนเอง เพื่อหลีกเลี่ยงที่จะต้องหลีกเลี่ยงและทักษะที่เป็นจุดอ่อนเหล่านั้น (เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง, 2550)

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาจบใหม่เข้ามาสู่ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้นและกำลังประสบปัญหาการว่างงานเป็นจำนวนมาก เป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาวะเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวอย่างล่าช้า และปัญหาการเมืองภายในประเทศที่ยืดเยื้อ ทำให้ประเทศไทยมีผู้ว่างงานที่ไม่เคยทำงานมาก่อนเป็นจำนวนมาก โดยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีอัตราการว่างงานที่ค่อนข้างสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับอื่น จากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) เผยว่า อัตราผู้ว่างงานในเดือนกันยายน พ.ศ. 2558 พบว่ามีผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา 1.19 แสนคน (อัตราว่างงานร้อยละ 1.4) และเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2557 พบว่ามีอัตราผู้ว่างงานในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น 1.6 หมื่นคน (การสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร ไตรมาสที่ 2: เมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2558 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2558)

สาเหตุของการว่างงานดังกล่าว เกิดจากนิสิตนักศึกษาไม่สำรวจความต้องการของตลาดว่า ต้องการตำแหน่งงานอะไร จึงทำให้สมัครงานแบบไร้ทิศทาง นิยมเลือกเรียนตามกระแสนิยม โดยไม่รู้จักความต้องการที่แท้จริงของตนเอง นอกจากนี้ยังเลือกงานและองค์กรตามที่ตนเองต้องการมากขึ้น และมีทักษะไม่ตรงกับตำแหน่งงานที่สนใจ รวมถึงขาดการเตรียมตัวที่ดี ซึ่งสะท้อนออกทางบุคลิกภาพ และสารสนเทศในการสมัครงาน ทำให้เสียเปรียบผู้สมัครรายอื่นที่แสดงถึงความพร้อม และความมั่นใจที่ดีกว่า นอกจากนี้ในปัจจุบันนิสิตนักศึกษามักนิยมไปเรียนในสาขาวิชาที่มีการเปิดการเรียนการสอนมากขึ้น ทั้งมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน เมื่อมหาวิทยาลัยเห็นคนอยากเรียน ก็เปิดสาขาเพิ่ม ปรากฏว่าพอเรียนจบมาจึงไม่มีงานทำ เพราะแรงงานมีมากกว่าความต้องการของ

ตลาด และที่สำคัญคือนายจ้างมักจะรู้สึกว่าได้คนมาทำงาน ไม่ตรงกับคุณสมบัติที่ต้องการ (หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจและหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ (2559, มีนาคม) สาเหตุที่นักศึกษาจบใหม่ตกงาน เพราะเรียนไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และ 5 อันดับสาขาที่ตกงานมากที่สุด สืบค้นจาก <http://www.admissionpremium.com/content/492>)

ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษาให้สามารถเป็นบุคลากรทางการศึกษา และอาชีพอิสระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ โดยมุ่งเน้นเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ทักษะความสามารถในขอบข่ายของเทคโนโลยีการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย และเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพอิสระเกี่ยวกับการออกแบบ การผลิต การพัฒนา การจัดการ และการประเมินด้านเทคโนโลยีการศึกษาได้ ทำให้นิสิตสาขาเทคโนโลยีการศึกษาได้รับการฝึกฝนทักษะในด้านการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างเต็มประสิทธิภาพ สามารถทำงานในด้านที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการศึกษาได้อย่างเต็มที่ (หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา พ.ศ.2547) แต่ถึงอย่างนั้นการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงานก็เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนิสิตก่อนที่จะออกไปสู่โลกของการหางานทำ จากการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงานกับผู้สมัครงานในเดือนสิงหาคม 2558 พบว่า ระดับการศึกษาที่มีการว่างงานสูงสุด คือ ผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 1.68 แสนคน รองลงมา คือ ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย 7.4 หมื่นคน ระดับประถมศึกษา 5.6 หมื่นคน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 4.6 หมื่นคน และผู้ที่ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา 1.6 หมื่นคน (กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน (2559) วารสารสถานการณ์ตลาดแรงงานเดือนกันยายน)

นอกจากนี้ก่อนจบการศึกษา สถาบันการศึกษามักมีการปฐมนิเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตที่กำลังจะจบการศึกษาในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้าได้มีความรู้ ความเข้าใจ และเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ก่อนก้าวสู่โลกของการทำงาน แต่ปัญหาที่พบคือ การปฐมนิเทศส่วนใหญ่จะจัดรวมเป็นคณะ ซึ่งแต่ละคณะจะมีนิสิตเป็นจำนวนมาก ทำให้บางครั้งนิสิตบางคนอาจจะเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจที่จะฟังวิทยากร ในขณะที่บางคนก็อาจจะเกิดความไม่เข้าใจ หรือเกิดคำถามในบางส่วนแต่ไม่สามารถสอบถามใครได้ และวิทยากรก็ไม่สามารถที่จะอธิบายคำตอบต่าง ๆ ให้กับนิสิตได้ทั้งหมด ซึ่งจะทำให้บัณฑิตมองว่า การปฐมนิเทศไม่ได้ช่วยตอบโจทย์ในเรื่องของการเตรียมตัวเพื่อการหางานทำมากนัก สำหรับการเตรียมตัวสมัครงานนั้น ถือเป็นสิ่งที่นิสิตต้องให้ความสำคัญไม่น้อยกว่าการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะเมื่อจบการศึกษาไป นิสิตจะต้องนำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว และการหางานทำในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะมีตำแหน่งงานว่างมากมาย แต่ตำแหน่งงานว่างเหล่านั้นก็มีไว้สำหรับนิสิตที่เหมาะสมและเตรียมตัวพร้อมที่สุด (อมรินทร์ พุทธิรักษ์, 2548)

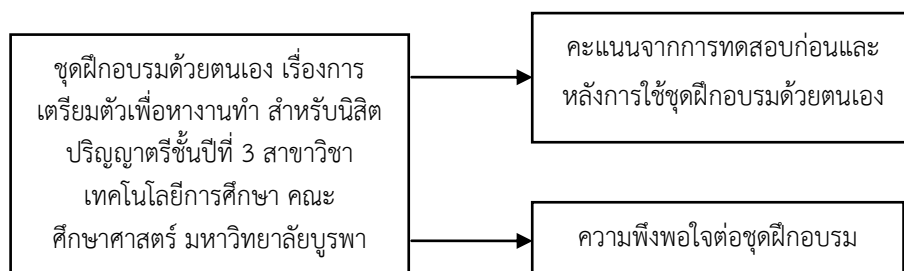
ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง จัดเป็นนวัตกรรมใหม่ที่เน้นผู้เข้ารับการอบรมเป็นสำคัญ โดยผู้รับการอบรมสามารถศึกษาเนื้อหาจากชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง ได้ตามความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสม มีความยืดหยุ่นในเรื่องของเวลา และสถานที่ตามความสะดวกของผู้เข้ารับการฝึกอบรม (สุนันท์ สินธนาพานนท์, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537) ได้กล่าวถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลายด้าน คือ ความสามารถ สถิติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม เป็นต้น การจัดการเรียนการสอนรายบุคคลหรือด้วยตนเองนั้นจึงเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามสถิติปัญญา ความสามารถ และความสนใจของตนเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น การเตรียมตัวเพื่อการหางาน เป็นสิ่งที่นิสิตต้องให้ความสำคัญ แต่ด้วยข้อจำกัดของการปฐมนิเทศ จึงทำให้นิสิตไม่ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยพบว่า ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง ตอบสนองความแตกต่างของแต่ละบุคคล กล่าวคือมีการตอบสนองต่อความสนใจ สถิติปัญญา วุฒิภาวะของแต่ละคนในการเรียนรู้ และช่วยเพิ่มทักษะต่าง ๆ ในการเตรียมตัวสำหรับการหางานของนิสิตชั้นปีที่สามที่จะก้าวต่อไป ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้โดยนิสิตสามารถศึกษาเนื้อหาการเตรียมตัวเพื่อการหางานทำจากชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง ด้วยสาเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 3 สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังใช้ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้คือ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 86 คน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคปีการศึกษา 2559 ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 54 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ประกอบด้วย ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรมเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ และแบบสอบถามความพึงพอใจ

วิธีรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 54 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ให้นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 54 คน ทำแบบทดสอบก่อนฝึกอบรม (Pretest)
2. ผู้วิจัยดำเนินการฝึกอบรมโดยให้นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใช้ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม 1 เล่ม และสื่อคอมพิวเตอร์ 1 แผ่นซีดีรอม รวมทั้งให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในแบบฝึกปฏิบัติที่ได้กำหนดไว้ในชุดฝึกอบรม จนจบเนื้อหาการฝึกอบรมที่กำหนดไว้
3. เมื่อดำเนินการฝึกอบรมจนจบเนื้อหาที่กำหนดไว้แล้ว ให้นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทำแบบทดสอบหลังฝึกอบรม (Posttest)
4. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกอบรม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90, ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objectives Congruence), ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t (t-test for Dependent)

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 พบว่า คะแนนประสิทธิภาพของชุด

ฝึกอบรมได้ค่าจำนวนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผลการทำแบบทดสอบหลังฝึกอบบรมรวมเฉลี่ย 92.20 และจำนวนร้อยละของผู้ฝึกอบบรมที่สามารถทำแบบทดสอบผ่านทุกวัตถุประสงค์รวมร้อยละ 94.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 90/90

2. การเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังฝึกอบบรมด้วยชุดฝึกอบบรมด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะพบว่าคะแนนก่อนการฝึกอบบรมมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนฝึกอบบรมเท่ากับ 13.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.52 หลังการฝึกอบบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.54 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังฝึกอบบรมโดยใช้สถิติทดสอบที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า คะแนนหลังการฝึกอบบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 12.358$, $p = .00$)

3. ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบบรมที่มีต่อชุดฝึกอบบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบบรมมีค่าเฉลี่ยรวม 4.25 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ "พึงพอใจมาก"

อภิปรายผล

1. ชุดฝึกอบบรมด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90/ 90 เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดฝึกอบบรมตามขั้นตอน โดยเริ่มจากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้ววิเคราะห์ สังเคราะห์ เนื้อหา ซึ่ง ประกอบด้วยเนื้อหา 4 หน่วย คือ การวิเคราะห์ตนเอง, การวิเคราะห์อาชีพ, การสมัครงาน และการสัมภาษณ์งาน หลังจากได้เนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการเลือกสื่อชุดฝึกอบบรมที่เหมาะสมด้วยการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษา ทำให้ชุดฝึกอบบรมมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หลังจากได้ชุดฝึกอบบรมที่สมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 34 คน คือ นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคปีการศึกษา 2559 ซึ่งจากการพัฒนาชุดฝึกอบบรมและนำชุดฝึกอบบรมออกไปใช้ศึกษาจริง พบว่า ชุดฝึกอบบรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ คือ ผลการทดสอบหลังฝึกอบบรม (90ตัวแรก) ได้ 92.20 และผลการทำแบบทดสอบผ่านทุกวัตถุประสงค์ (90 ตัวหลัง) ได้ 94.11 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริธรธรรมะ (2556, หน้า 45) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการให้บริการลูกค้าหลังการขาย สำหรับตัวแทนประกันชีวิต บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ที่ดำเนินการวิจัยและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาสังเคราะห์ วิเคราะห์ แล้วจึงมากำหนดคุณลักษณะของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีการสร้างเครื่องมืออย่างเป็นขั้นตอน มีการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้ได้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องการให้บริการลูกค้าหลังการขาย สำหรับตัวแทนประกันชีวิต จำกัด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในทำนองเดียวกัน ปัญญา แก้วกล้า (2547, หน้า 96) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบบรม เรื่องกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็ได้สร้างชุดฝึกอบบรมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งชุดฝึกอบบรมที่พัฒนาขึ้นมีการนำหลักการที่ว่าด้วยการนำสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดมาใช้ร่วมกันอย่างเหมาะสมเป็นระบบ ช่วยส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบบรมได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายและเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ผลจากการสร้างชุดฝึกอบบรมที่ผ่านกระบวนการอย่างเป็นระบบนี้ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบบรมทุกคนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างมีสมาธิและตั้งใจ และมีการชี้แนะให้ผู้เข้ารับการฝึกอบบรมทราบผลจากการปฏิบัติกิจกรรมทันที เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบบรมทราบว่าตนเองจะต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง และส่วนใดที่ตนปฏิบัติถูกต้องแล้ว เป็นการกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบบรมมีความตั้งใจในการศึกษาชุดฝึกอบบรมมากขึ้น และน่าอึ้งความรู้ไปใช้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ พบว่า คะแนนหลังการฝึกอบบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 12.358$, $p = .00$) สอดคล้องกับผลการศึกษาของสิริพร เอี่ยมวิสัย (2549, หน้า 69) ที่ พบว่า ชุดการเรียนด้วยตนเองสามารถช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ มีคู่มือการใช้ชุดอย่างละเอียด ทำให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการใช้งานมากขึ้น จึงใช้ชุดการเรียนได้เต็มประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบบรม และยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของปัญญา แก้วกล้า (2547, หน้า 98) พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบบรมด้วยชุดฝึกอบบรมด้วยตนเอง มีผลการเรียนรู้หลังจากศึกษาด้วยชุดฝึกอบบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบบรมด้วยหลักการที่ว่า การนำสื่อการเรียนรู้มาใช้อย่างเหมาะสมย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี โดยเฉพาะชุดฝึกอบบรมที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นสื่อประสม ซึ่งการนำสื่อประสมแต่ละชนิดมาใช้ร่วมกันอย่างเหมาะสมจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบบรมได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายและเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

3. ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีผลต่อการใช้ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.25 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ “พึงพอใจมาก” สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรนนท์ ป้อมพิมพ์ (2550, หน้า 65) ที่ พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมด้วยตนเองในระดับมาก และผลการวิจัยของณัฐพล ไสยสาส์, รัช อารีราษฎร์ และ วรภา อารีราษฎร์ (2559, หน้า 31) ยังพบอีกว่าชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดฝึกอบรมได้ออกแบบให้มีความน่าสนใจง่ายต่อการใช้งานทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายยิ่งขึ้น อีกทั้งรูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชามีกิจกรรมที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำชุดฝึกอบรมไปใช้

ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 เป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างแบบมัลติมีเดีย ซึ่งจะสามารถศึกษาโดยใช้คอมพิวเตอร์เท่านั้น ทำให้อาจมีข้อจำกัดในเรื่องของสถานที่ ผู้ศึกษาจึงจำเป็นต้องมีคอมพิวเตอร์เพื่อศึกษาชุดฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเชิงวิจัยและพัฒนากำหนดการใช้ชุดฝึกอบรมในเนื้อหาอื่นเกี่ยวกับการเตรียมตัวหางานทำ เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลอาชีพต่าง ๆ เนื้อหาเกี่ยวกับองค์กรที่น่าสนใจสมัครงาน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน. (2559). ภาพการณ์มีงานทำและอัตราว่างงาน. *วารสารสถานการณืตลาดแรงงาน*, 24(9). สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2560 จาก https://www.doe.go.th/prd/assets/upload/files/lmia_th/bdef7a3d4c3aba4b85bec9e25ffd1fa6.pdf.
- เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง. (2550). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). *การฝึกอบรมในประมวลสาระชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการฝึกอบรม หน่วยที่ 1-2*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชลัดดา ขวัญเมือง. (2539). *การสร้างชุดการสอน เรื่องเทคนิคการหางานทำ สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชา 1053619 การแนะแนวอาชีพในระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก: ราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ปัญญา แก้วกล้า. (2547). *การพัฒนาชุดฝึกอบรม เรื่อง กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริพร เอี่ยมวิสัย. (2549). *การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การจัดการกระบวนการและการจัดการหน่วยความจำ ในรายวิชาการระบบปฏิบัติการและสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์*. วิทยานิพนธ์ (ค.อ.ม.) กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุนธ์ สันธนาพานนท์. (2553). *นวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิครันตี.
- สุนาด ปุณนิพงษ์ศร. (2556). *ความจำเป็นของการประกอบอาชีพ*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก: <http://krusuranart.com/index.php/2011-11-24-13-29-45/2011-11-24-16-03-46>. 26 กรกฎาคม 2557.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. ภาควิชาวัฒนธรรมและเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. เข้าถึงได้จาก <http://iet.buu.ac.th/> 3 ตุลาคม 2557.
- หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจและหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ. *สาเหตุที่นักศึกษาจบใหม่ตกงาน เพราะเรียนไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และ 5 อันดับสาขาที่ตกงานมากที่สุด*. เข้าถึงได้จาก <https://www.admissionpremium.com/content/492>. มกราคม 2560
- ออมทรัพย์ บุตรแก้ว. (2548). *ครบเครื่องเรื่องสมัครงาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.